

Øxendal, Endre Olsen

I flere Aar har jeg, Endre Olsen Øxendal af Hægebostad Sogn, Lister og Mandals Amt, gaaet ganske blind, idet jeg mistede begge mine Øine ved et Mineskud paa Gaarden Bogsnæs i Tromsø Sogn, hvorved jeg tillige fik en stor Smerte i mit Hoved; jeg sidder nu i stor Fattigdom med Kone og Børn. I denne min store Trængsel tilligemed anden stor Modgang henvender jeg mig til Alle, min Slægt og Venner, tilligemed andre gode Folk, for at sælge nogle Sange til et Minde for dem, som har sit Syn, og til dem, som betragter mig, der har mistet mine unge Dage i Verden.

Vel. O Jesu! din Ihukommelse.

1. O, Gud! giv mig Toalmodighed, Naar Modgang vil mig trykke ned, Vær du min Hjælp o gode Gud! Naar jeg skal vandre ind og ud.

2. Lad mig oplives i min Nød, Ved Jesu Vine, Kors og Død, Saa jeg i Troen ser til ham, Som taalte Verdens Spot og Skam.

3. Enhver, som føler Syndens Nød, Og søger Trost i Jesu Død - Den har han lovet Liv og Fred, I Himlens Fryd og Salighed.

4. Lad ingen Ting i Verden her, Mig stifte fra min Frelser kjær; Men lad mig ubi al min Nød, Mig trøste ved min Frelser's Død.

V box 81219

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 4

0 mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 200

5. Al Verden mørk nu for mig er — Vær du mit
Øns o, Jesu kjær! Saa at min tunge, mørke Sang, Dm-
Niftes maa til Glæde-Sang.

6. Regjer og styrk mig med din Aand, Hvor jeg
i Verden vandrer om, Vei Manges Hjerter for min
Trang, Som her modtage denne Sang.

7. Saa vil jeg da i Jesu Navn, Udvandre i min
mørke Stand, Vær min Ledsfager gode Gud! Hvor jeg
skal vandre ind og ud.

8. Engang, naar her min Prøvetid, Tilende er i
Kors og Strid — Lad da min Frelser's Kors og Nød,
Mig give Trøst udi min Død.

9. Nu jeg min Sang vil slutte her, Vær du min
Trøst o Jesu kjær! Naar her min Vandring ender sig
— Modtag mig i dit Himmerig!

Ende.